

Sygn. akt I C 1182/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Ewelina Pługowska

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa **(...) S.a(...)** w (...)

przeciwko **T. Z.**

o zapłatę

powództwo oddala

Sygn. akt I C 1182/13-upr

UZASADNIENIE

Powód (...)(...)z siedzibą w L. w dniu 11-06-2013r. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko T. Z. o zapłatę kwoty 289,00 zł z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot i dat wymagalności do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie umowy cesji nabył od firmy (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu nieopłaconego abonamentu, a kwota dochodzona pozwem wynika z częściowego wykazu wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 03-07-2012r.

Postanowieniem z dnia 10-07-2013r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie o sygn. VI Nc-e 1411541/13 stwierdził brak podstaw do wydania nakazu w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego Sądu. (k.-7)

Powód uzupełniając pozew do potrzeb obecnego trybu postępowania podtrzymał pozew w całości przedkładając ksero umowy sprzedaży wierzytelności i ksero częściowego wykazu wierzytelności.

Pozwany na rozprawie w dniu 07-11-2013r. nie stawił się i nie złożył też odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Umową z 3 lipca 2012 roku (...) S.A. w W. zbył swoje wierzytelności na rzecz (...) (...)

(dowód: umowa ramowa przelewu wierzytelności – k. 14v-15)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione i nieudowodnione, należało oddalić.

Warunkiem bowiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi [art. 509 kc]. Pozew natomiast nie zawierał żadnego dowodu na istnienie zobowiązań pozwanego wobec (...) S.A. w W..

Powód nie powołał się na treść ani nie przedłożył -umowy pomiędzy zbywcą a pozwanym, nie przedłożył również powoływanych w pozwie faktur -ograniczając swoje twierdzenia faktyczne i załączając dowody ograniczające się w zasadzie do stwierdzenia samego faktu cesji wierzytelności. Nie wiadomo więc czego dotyczą faktury, co było podstawą ich wystawienia, a tym samym Sąd nie miał możliwości ustalenia istnienia i zasadności roszczenia. /art 505⁵§1 k.p.c./.

W przypadku nie podjęcia obrony przez pozwanego stosownie do art. 339 § 2 k.p.c. w którym określono podstawę formalną wyroku zaocznego, sąd - jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości - zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094).

Opis stanu faktycznego przedstawiony w pozwie przez zawodowego pełnomocnika materialno-prawną podstawę wskazuje w sposób nienadający się do odtworzenia jej treści jak również nieznaną jest daty powstania takiej normy. Powód nie wyjaśnił dlaczego faktury były wystawione w jednego dnia płatne miałyby być dwa lata później w różnych terminach i wysokościach. Nie wskazał również jakiego okresu dotyczyły te płatności. Należy więc uznać, iż pozew nie opiera się o materialno-prawnej podstawie rozumianej jako indywidualno-konkretna norma prawna wynikająca z określonego stosunku obligacyjnego, z którego wynika obowiązek świadczenia dłużnika, określonego zobowiązania pieniężnego. Wysokość roszczeń powoda również budzi wątpliwości.

Braki, niedokładności, przemilczenia w zakresie podstawy faktycznej i prawnej pozwu obciążają powoda reprezentowanego z resztą przez zawodowego pełnomocnika. [art 6 k.c. i 3 k.p.c.] Podkreślanie wymaga, iż zgodnie z obowiązującymi obecnie zasadami postępowania dowodowego zakładającymi prekluzję dowodową [art 207 & 6 k.p.c.] ostatnim momentem na poprawienie pozwu było jego uzupełnienia do potrzeb trybu uproszczonego po stwierdzeniu braku podstaw przez sąd do wydanie upominawczego nakazu w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Decyzja e-sądu powinna dla powoda stanowić ostrzeżenie, że jego pozew nawet nie uprawdopodobnia zgłoszonego roszczenia. Powód nie uzupełniając, nieuściślając swoich twierdzeń, albo robiąc to w nie w całości, nie powinien być zdziwiony, tym że sąd w postępowaniu uproszczonym podzieli ocenę e-sądu w całości. Zwłaszcza, że późniejsze zgłoszenie przez powoda dowodów na podstawowe okoliczności, na których oparty był pozew, byłoby już bezskuteczne i podlegałoby oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze roszczenie powoda jako co do zasady bezzasadne lub nieudowodnione podlegało oddaleniu.

. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji